

[Ministeren for handel, industri og søfart.] ditet. Jeg kunne i og for sig godt lide at spørge det ærede medlem om, hvordan han ville klare problemet, hvis han fuldstændig manglede penge til betaling af nye indkøb, selvom han havde store værdier liggende. I øjeblikket er det jo udelukkende spørgsmålet om likviditet, det drejer sig om. Det ærede medlem siger, at han vil gerne være med til at give mig en lov, når det drejer sig om allokationerne alene, men samtidig siger han, at jeg i hvert enkelt tilfælde skulle komme med disse allokationer til rigsdagen, så kunne man se på dem. Ja, men det er netop det, der er meningen. Meningen med denne bemyndigelse er, at jeg skal komme til vareforsyningsudvalget og have vareforsyningsudvalgets tilslutning for at kunne foretage noget, eller også skal jeg forelægge lovforslag i rigsdagen. Det forekommer mig, at det kommer ud på eet.

Det er kedeligt, at det ærede medlem ville sige noget andet end det, der kom til at stå i fortrykket. Der står tydeligt og klart i fortrykket, at det ærede medlem mente, at det allervigtigste at få ind i landet var tobak. Nu forstår jeg, at det ærede medlem mente, at det ikke er det allervigtigste, men at det i hvert fald er mere vigtigt at få biler ind i landet.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har en vis evne til at sprede mistænksomhed over alt og alle. Det ærede medlem siger, at hvis han havde tallene for import og eksport fra de østeuropæiske lande før krigen og nu i dag, så skulle det nok vise sig, at det ikke holdt stik, at der har været en større eksport og import med disse lande i de senere år. Nu er jeg i den situation, at jeg har disse tal, og jeg skal gerne oplyse det ærede medlem om, hvordan det ligger. Jeg skal for Polens vedkommende tage de sidste 3 år før krigen: 1937, 1938 og 1939 og de sidste 3 år, 1948, 1949, 1950. I 1937 havde vi en import fra Polen på 16 mill. kr. og en import dertil på 14 mill. kr. I 1948 havde vi en import på 190 mill. kr. og en eksport på 63 mill. kr. I 1938 havde vi en import på 16 mill. kr. og en eksport på 10 mill. kr., i 1949 var tallet for importen 169 mill. kr. og for eksporten 80 mill. kr. Importen var i 1939 14 mill. kr. og eksporten 16 mill. kr., medens importen i 1950 var 178 mill. kr. og eksporten 54 mill. kr. Jeg tager tallene for Tjsekkoslovakiets vedkommende i de samme år. I 1937 havde vi en import på 11 mill. kr. og en eksport på 4 mill. kr.; i 1948 en import på 51 mill. kr. og en eksport på 43 mill. kr. I 1938 var

importen på 9 mill. kr. og eksporten på 3 mill. kr., og i 1949 var importen 60 mill. kr. og eksporten 35 mill. kr. I 1939 var tallet for importen 5 mill. kr. og eksporten 4,2 mill. kr., og i 1950 var importen 44 mill. kr. og eksporten 30 mill. kr. Jeg vil også lige nævne, hvordan det ligger med hensyn til Rusland. I 1937 havde vi en import fra Rusland på 12 mill. kr. og en eksport på 3,6 mill. kr. I 1948 udgjorde importen 137 mill. kr. og eksporten 89 mill. kr. I 1938 var importen 22 mill. kr. og eksporten 582 000 kr., men i 1949 havde vi en import på 75 mill. kr. og en eksport på 48 mill. kr. Det forekommer mig, at disse tal ganske tydeligt og klart viser, hvorledes forholdene ligger, og at det ikke har nogen berettigelse, når det ærede medlem siger, at mine udtalelser om eksportforholdene mellem Danmark og de østeuropæiske lande før og efter krigen ikke holder stik.

Hvad angår min bemyndigelse, vil jeg gerne have lov til at gentage, hvad jeg har sagt. For Danmarks vedkommende drejer det sig om at få råvarer hjem i tilstrækkeligt omfang, og betingelsen herfor er, at vi ikke anvender råvarer til formål, som de råvareproducerende lande ikke kan tillade sig. Jeg kan ikke se, at sådanne betingelser er urimelige, ganske særlig når man vil tilstræbe lige forhold på dette område. Det er det, jeg har sagt herom, at det er på den måde, jeg agter at administrere min bemyndigelse.

(Kort bemærkning).

Anker Lau: Jeg har en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), som mente, at jeg talte lidt for meget om liberalisering sådan i al almindelighed uden at have noget som helst konkret på hjerte. Det, jeg i den sidste tid har været mest optaget af, har netop været at skabe forudsætninger for, at liberalisering kan foretages, at det kan nytte noget, og at den kan gennemføres uden skade for Danmarks økonomi. Det har været mig meget om at gøre at finde frem til andre medlemmer her i salen, som virkelig havde vilje til at gå ind i dette arbejde, når den praktiske liberalisering kommer til at foreligge. Jeg skal love det ærede medlem, at den dag, vi bliver enige om, at der nu virkelig er mulighed for en fortsat, praktisk liberalisering, at forudsætningerne er tilstede, for at vi kan gå over til handling, skal det ikke mangle på praktiske forslag fra min side.